

Klageren er etnisk somali og muslim af trosretning født i [en by i] Middle Shabelle, Somalia. Klagerens seneste bopæl forud for sin udrejse af Somalia var [hans hjemby i] Hiraan, Somalia. Klageren tilhører hovedklanen Badcadde, underklanen Caryahan, [en subklan] og [en subsubklan]. Klageren har ikke været medlem af politiske eller religiøse foreninger eller organisationer eller i øvrigt været politisk aktiv. Klageren har som asylmotiv henvist til, at han frygter at blive slået ihjel af al-Shabaab, som mistænker klageren for at være spion. Han har til støtte herfor oplyst, at han blev hemmeligt gift med sin første ægtefælle, [N], da han var 22 år gammel. Al-Shabaab blev bekendt med ægteskabet, da [N] blev gravid, og klageren blev idømt og tildelt 48 piskeslag, hvorefter sagen var afsluttet. [I vinteren 2014/2015] blev klageren hentet af al-Shabaab og ført til et møde, hvor de forsamlede blev opfordret til at slutte sig til militsen. Klageren nægtede at drage i krig for al-Shabaab, hvorefter han blev fængslet. [Omkring en måned senere] lykkedes det klageren at stikke af fra fængslet, og han fik kontakt til sin farbror, der arrangerede flugten til Europa. Omkring [12 dage senere] udrejste klageren til Kenya. Udlændingestyrelsen meddelte [i vinteren 2015/2016] klageren tidsbegrænset opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 7, stk. 3, jf. daværende praksis, hvorefter udsendelse til det sydlige og centrale Somalia fandtes at udgøre en krænkelse af Danmarks internationale forpligtelser, herunder Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 3. Udlændingestyrelsen lagde særligt vægt på Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols dom af 28. juni 2011 i sagen Sufi og Elmi mod Storbritannien. Udlændingestyrelsen lagde således til grund, at klageren havde behov for beskyttelse henset til de generelle forhold i det sydlige og centrale Somalia på daværende tidspunkt. [I foråret] 2019 har Udlændingestyrelsen truffet afgørelse om ikke at forlænge klagerens opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 7, stk. 3. Flygtningenævnets flertal kan ikke lægge klagerens forklaring om sine konflikter med al-Shabaab til grund. Flertallet har lagt vægt på, at det findes usandsynligt, at klageren til rekrutteringsmødet [i vinteren 2014/2015] turde nægte at drage i hellig krig for al-Shabaab. Herudover finder flertallet, at klagerens beskrivelse af omstændighederne omkring sin flugt ikke fremstår sandsynlig. Det findes således blandt andet usandsynligt, at vagten fra al-Shabaab lod klageren ubevogtet i forbindelse med et toiletbesøg tæt ved et hegn, der var så lavt, at klageren uden problemer kunne kravle over det og løbe væk i ly af mørket. Det findes endvidere usandsynligt, at klageren hurtigt mødte en person, der kunne formidle kontakt til farbroren, der kunne hjælpe klageren, hvorefter klageren uden midler men med hjælp fra personer, han mødte på sin vej, kunne udrejse til Kenya og senere til Danmark. Flertallet har endelig lagt vægt på, at klageren har forklaret upræcist og afglidende om flere centrale forhold – herunder hvor højt hegnet, han flygtede over, var, og hvor lang en strækning vagten løb efter ham gennem området omkring fængslet – på en sådan måde, at beskrivelsen ikke fremstår selvoplevet. Flygtningenævnets flertal lægger til grund, at klageren ikke er profileret i forhold til al-Shabaab. Flertallet lægger derfor endvidere til grund, at klageren udrejste som følge af de generelle forhold i Somalia på det pågældende tidspunkt. Flygtningenævnets flertal skal herefter vurdere, om der på nuværende tidspunkt er anledning til at antage, at de generelle forhold i det sydlige og centrale Somalia, hvor klageren kommer fra, er sådanne, at en tilbagesendelse af klageren til Somalia vil udgøre en krænkelse af Danmarks internationale forpligtelser. Flygtningenævnets flertal finder efter de foreliggende baggrundsoplysninger, at situationen i [klagerens hjemby i] Hiraan, Somalia, hvor ansøgeren kommer fra, er ændret således, at ikke enhver ved sin blotte tilstedeværelse vil være i risiko for overgreb i strid med EMRK artikel 3. Flygtningenævnet har lagt vægt på, at AMISOM efter de foreliggende baggrundsoplysninger siden marts 2014 de facto har haft kontrollen i området. Forholdene i området er – selvom de fortsat er skrøbelige og uforudsigelige – forbedrede, og ændringerne findes ikke at være af helt midlertidig karakter. Efter en samlet vurdering af baggrundsoplysningerne finder flertallet, at situationen er af en sådan karakter, at en udsendelse af

klageren til [hans hjemby i] Hiraan, Somalia, ikke længere udgør en krænkelse af Danmarks internationale forpligtelser. Flygtningenævnet bemærker, at en midlertidig opholdstilladelse meddelt i medfør af udlændingelovens § 7, stk. 3, med henblik på midlertidigt ophold ikke vil skulle forlænges, såfremt de forhold, der førte til tildeling af beskyttelsen, ikke længere kan begrunde beskyttelse. Beskyttelsen mod inddragelse i udlændingelovens § 26, stk. 1, finder ikke anvendelse ved afgørelsen af spørgsmålet om forlængelse af en opholdstilladelse meddelt i medfør af udlændingelovens § 7, stk. 3. I henhold til Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8, stk. 1, har enhver imidlertid ret til respekt for blandt andet sit privat- og familieliv. Ingen offentlig myndighed må gøre indgreb i udøvelsen af denne ret, medmindre det sker i overensstemmelse med loven og er nødvendigt i et demokratisk samfund af hensyn til den nationale sikkerhed, den offentlige tryghed eller landets økonomiske velfærd, for at forebygge uro eller forbrydelse, for at beskytte sundheden eller sædeligheden eller for at beskytte andres rettigheder og friheder, jf. artikel 8, stk. 2. Det følger af Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols praksis, at indgreb i udlændingens privat- og familieliv skal stå i rimeligt forhold til de formål, indgrebet skal varetage. Det fremgår af afgørelser fra domstolen, at der ved proportionalitetsvurderingen foretages en afvejning af en række forhold, herunder udlændingens tilknytning til opholdslandet, varigheden af opholdet i dette land, alderen på indrejsetidspunktet, familieforhold i opholdslandet, sproglige forhold og øvrige tilknytningsfaktorer, herunder arbejde og uddannelse. I afvejningen indgår endvidere tilknytningen til oprindelseslandet, så som opvæksten og bopælstiden i oprindelseslandet, sproglig og kulturel tilknytning hertil, familiemedlemmer i oprindelseslandet samt uddannelses- og værnepligtsforhold. Ud over EMRK indeholder også andre konventioner, blandt andet FN's konvention om borgerlige og politiske rettigheder, bestemmelser, der kan have betydning for, om Danmark som følge af internationale forpligtelser er afskåret fra at nægte klageren fortsat ophold i Danmark. Det er oplyst om klageren, at han er født i Somalia og har boet i [sin hjemby i] Hiraan, Somalia, frem til sin udrejse i 2015. Han indrejste i Danmark i februar 2015. Han taler somalisk. Han er ved at tage Prøve i Dansk 2, modul 4. Han har ikke familie i Danmark. Han har oplyst, at han har en kæreste i Danmark, der er dansk statsborger, og som han er islamisk viet med, men ikke bor sammen med. De vil gerne giftes, men det har ikke været muligt, da han ikke kan få en erklæring fra myndighederne i Somalia om, at han er skilt fra sin tidligere ægtefælle i hjemlandet. Han har blandt andet en mor, en søster og en datter i Somalia. Han har haft A-indkomst i Danmark i omkring 3 år og 6 måneder. Klageren er sund og rask. Flygtningenævnets flertal finder, at der foreligger et legitimt eller anerkendelsesværdigt formål, jf. EMRK artikel 8, stk. 2, der kan begrunde indgreb i de ved EMRK artikel 8, stk. 1, beskyttede rettigheder. Da klageren er meddelt opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 7, stk. 3, er opholdstilladelsen givet med henblik på midlertidigt ophold. Klager har således siden meddelelsen af opholdstilladelsen [i foråret] 2016 været bekendt med dennes midlertidige karakter. Flygtningenævnets flertal finder på denne baggrund og efter en samlet vurdering, herunder en konkret afvejning af klagerens tilknytning til henholdsvis Danmark og Somalia over for Danmarks interesse i varetagelsen af et legitimt eller anerkendelsesværdigt formål, at en nægtelse af forlængelse af klagerens opholdstilladelse ikke vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, herunder retten til privat- eller familieliv, jf. EMRK artikel 8. Flygtningenævnets flertal finder herefter ikke anledning til hjemvise sagen til fornyet behandling i Udlændingestyrelsen som påstået. Flygtningenævnet stadfæster derfor Udlændingestyrelsens afgørelse.